

“Наша мова для нас святая, бо яна нам ад Бога даная”

Ф. Багушэвіч

Мова – душа народа

Паэты і пісьменнікі пра мову

Калейдаскоп
люты 2022

Марыя Цімінская

Мова мая

Мова мая – шум гаёў напрудвесні,
стан дзявочы бяроз,
звонкі спеў салаўя
і матуліны шчырыя песні – мова мая.
Мова мая – гэта сола заранкі,
незабудак блакіт,
перазвон ручая
і над стрэхамі шапка буслянкі – мова мая.
Мова мая – ціхі шэпат калосся,
ветру лёгкі павеў
і гудзенне чмяля,
кропка жаўранка ў паднябессі – мова мая.
Мова мая – пах дзівосны язміну,
смак крынічнай вады,
ў небе сум жураўля,
за сялом карагода рабінаў – мова мая.
Мова мая – жалкаванне жалейкі,
горкі кнігаўкі плач,
любых рук дабрыня
і валошак махнатых вейкі – мова мая.
Мова мая – пералівы вясёлкі,
мяккі кужаль снягоў,
вечароў цішыня,
пад бажніцай купальскія зёлкі – мова мая.
Мова мая – то ўсмешка дзіцяці,
майго сэрца біццё
і пад сонцам – ралля,
хлеб духмяны ў бацькавай хаце – мова мая.

Народныя традыцыі

Калейдаскоп
люты 2022

Грамніцы, альбо Стрэчанне (к. 2 лютага, п. 15 лютага)

Свята сустрэчы зімы і лета. Якое надвор'е на Грамніцы, такая будзе і вясна. Пасля гэтага дня пачыналі рыхтавацца да работ у полі. У царкве ці касцёле асвятчалі грамнічныя свечкі. Яны лічыліся ахоўнымі — гаспадар з дапамогай гэтых свечак «асвячаў» хату і ўсю гаспадарку, выпальваючы імі невялікія крыжыкі на дзвярах і варотах. Верылі, што грамнічныя свечкі ратуюць будовы ад удару маланкі. З грамнічнымі свечкамі тройчы абыходзілі свойскую жывёлу на свята Юр'я, іх запальвалі на засеўкі, з імі абыходзілі хаты на Іллю і Багача, сустракалі маладых на вяселлі, дзіцятка на радзінах, клалі ў руку нябожчыку, ішлі шукаць папараць-кветку на Купалле.

Народныя традыцыі

Калейдаскоп
люты 2022

Масленіца (Сырны тыдзень, Масленка) — зімова-вясенні тыдзень перад пачаткам Вялікага посту, які адзначаецца ў Праваслаўнай царкве

Прыпадае на 8-ы тыдзень да Вялікадня. Назва паходзіць ад таго, што ў канцы лютага — пачатку сакавіка каровы паспявалі ўжо ацяліцца. Тады сялянскія гаспадаркі ставаліся багатымі на малако і рабілі прадукты з яго галоўнымі на сталю.

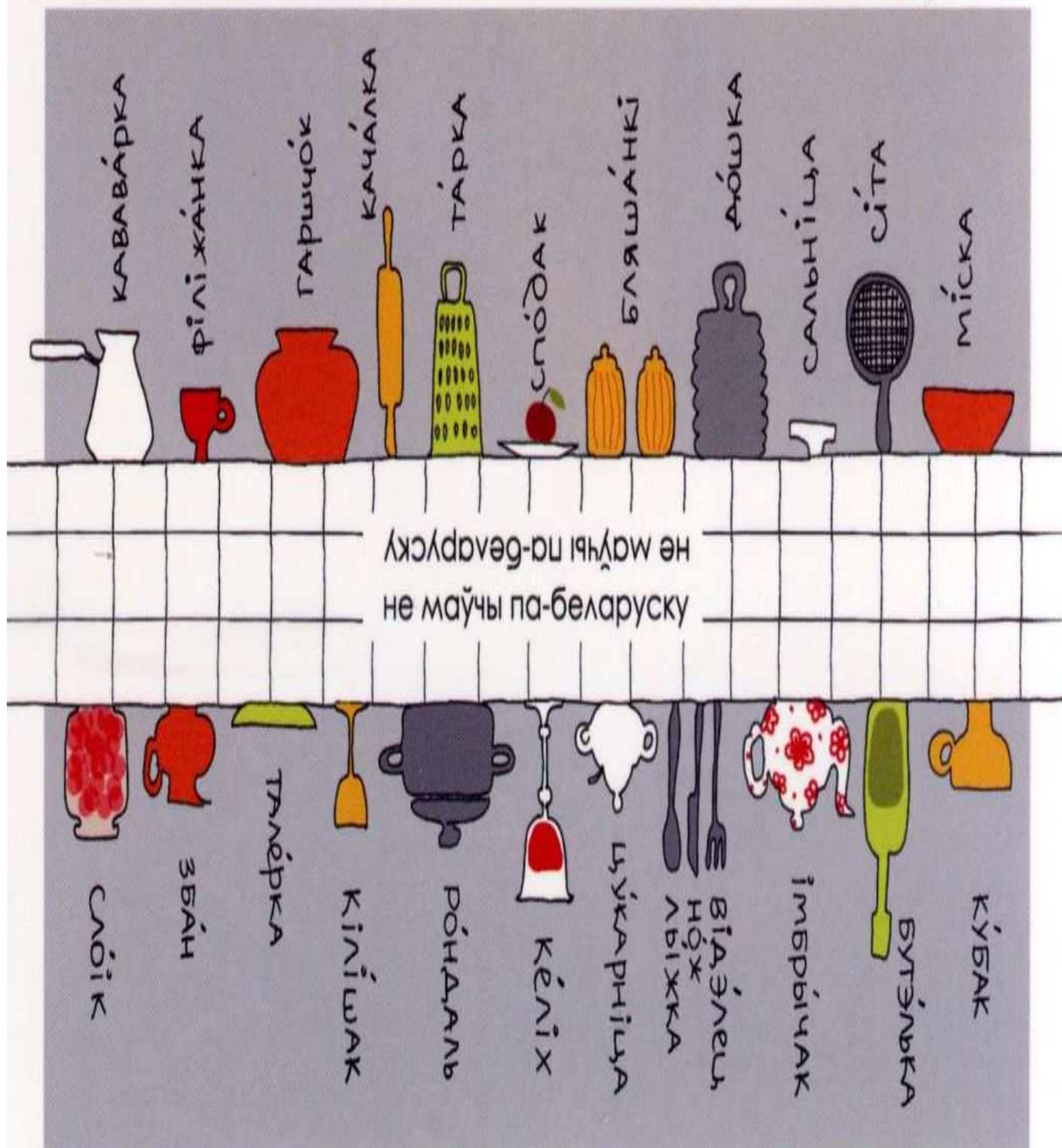

Абрадавымі стравамі тыдня былі масла, тварог і сыр. Таксама штодзень частаваліся блінамі без мяса, таму паводле хрысціянскага звычаю тыдзень называўся мясапусным — пустым ад мяса. Лічылася, што ўвесь тыдзень увечары не варта было працаваць. Пашыранымі былі вечаровыя гасцяванні і коўзанне з абледзянелых пагоркаў на санках. У чацвер, што называўся шырокім, частавалі аладкамі карову, аб'язджалі жарабцоў, што дасягнулі трохгадовага ўзросту, і абіралі вясковага пастуха на наступны год. Таксама цягам тыдню зяці мелі завітаць да сваіх цешчаў на бліны. У суботу ладзіліся залюўкіны пасядзелкі, калі гасцявалі адзін у аднаго сваякі, а моладзь запрагала ў сані коней з аздобленаю стужкамі і званочкамі вупражку.

Займальны матэрыял

Калейдаскоп

ЛЮТЫ 2022

Папулярызаванне беларускай мовы

Калейдаскоп

люты 2022

“Каб жыла культура продкаў: беларускія народныя святы, абрады, традыцыі”

10 лютага, у рамках беларускамоўнага чацвярга, у школьнай бібліятэцы была арганізавана выстава “Каб жыла культура продкаў: беларускія народныя святы, абрады, традыцыі”.

Матэрыялы, прадстаўленыя ў экспазіцыі, дазваляць наведвальнікам падрабязней пазнаёміцца з тым, як святкавалі нашы продкі найбольш значныя ў іх жыцці каляндарныя і сямейна-бытавыя святы, дапамогуць выкарыстаць элементы традыцыйнай абраднасці пры правядзенні сучасных свят грамадскага гучання і сямейных урачыстасцей.

На кожнае свята супрацоўнікі бібліятэкі распрацавалі лістоўкі з апісаннем і фотаздымкам кожнага каляндарна-абрадавага свята.

Выстава выклікала цікавасць у чытачоў, школьнікі з захапленнем знаёмяцца з яе экспанатамі.

Загадчык бібліятэкай В.В. Маргунова, бібліятэкар Н.Г. Давыдава

Папулярызацыя беларускай мовы

Калейдаскоп
люты 2022

17 лютага ў рамках беларускамоўнага чацвярга для вучняў 11 класа прайшло мерапрыемства «Этнаграфічны калейдаскоп»

17 лютага ў рамках беларускамоўнага чацвярга для вучняў 11 класа прайшло мерапрыемства «Этнаграфічны калейдаскоп». Вучні з цікавасцю ўзгадвалі словы і паняцці, звязаныя з беларускім адзеннем, хатняй гаспадаркай, прыладамі працы. Узнаўлялі ў памяці вядомыя прыказкі і прымаўкі, тлумачылі іх значэнне.

Мерапрыемства спрыяла пашырэнню слоўнікавага запасу, арфаграфічнай пільнасці.

Настаўнік беларускай мовы і літаратуры Гарэва В.М.

Папулярызаванне беларускай мовы

Калейдаскоп
люты 2022

Дзень роднай мовы

Святкаванне Міжнароднага дня роднай мовы ў нашай школе ў 2022 годзе прымеркавана да юбілею славутага песняра Янкі Купалы, 140-годдзю з дня нараджэння якога мы будзем адзначаць у гэтым годзе.

21 лютага ў фае школы з раніцы гучалі беларускія песні, а вучні і настаўнікі пры ўваходзе ў школу праяўлялі эрудыцыю, адказваючы на пытанні віктарыны па беларускай лексіцы, падрыхтаванай вучнямі **8”Б” класа**. На перапынках у кабінце беларускай мовы і літаратуры можна было не толькі паслухаць песні на вершы беларускіх паэтаў, але і стаць удзельнікам інтэрактыўнай віктарыны па творчасці славутага юбіляра Янкі Купалы. Для старшакласнікаў была праведзена агульнашкольная дыктоўка, якая стала ўжо традыцыйнай у нашай установе адукацыі.

Праведзеныя гульні, конкурсы, квэсты і агульнашкольная дыктоўка спрыялі фарміраванню грамадзянскай пазіцыі вучняў, выхаванню павагі вучняў да беларускай культуры і садзейнічалі папулярызаванню роднай мовы.

Пышнюк А.А., настаўнік беларускай мовы і літаратуры

Папулярызация беларускай мовы

Калейдаскоп

люты 2022

Віктарына “Ведай, вучы і шануй роднае слова”

21 лютага вучні 9 “В” класа правялі пазнавальную віктарыну для настаўнікаў і вучняў “Ведай, вучы і шануй роднае слова”. Віктарына пачалася з чытання вершаў, удзельнікі адказвалі на займальныя пытанні, разгадвалі загадкі, дапаўнялі прыказкі, перакладалі словы на беларускую мову.

Мерапрыемства спрыяла пашырэнню слоўнікавага запасу і садзейнічала папулярызачыі роднай мовы.

Настаўнік беларускай мовы і літаратуры Юрчанка С.А.

Папулярызаванне беларускай мовы

Калейдаскоп

Люты 2022

Турнір “Знаўца роднай мовы”

З мэтай папулярызаванні роднай мовы **23 лютага** для вучняў **5 “Б” класа** прайшоў турнір “Знаўца роднай мовы”. Удзельнікі выконвалі розныя заданні: тлумачылі значэнні слоў, дапаўнялі прыказкі, перакладалі словы на беларускую мову, адказвалі на пытанні, разгадвалі загадкі, выпраўлялі ў словах памылкі, складалі новыя словы з прапанаваных літар.

Мерапрыемства атрымалася цікавае і займальнае, яно спрыяла пашырэнню слоўнікавага запасу, арфаграфічнай пільнасці.

Пераможцы ўзнагароджаны граматамі і прызамі.

Настаўнік беларускай мовы і літаратуры Юрчанка С.А.

Юбілейныя даты

Калейдаскоп

люты 2022

Алесь Звонак (сапр. **Пётр Барысавіч Звонак**; 14 лютага 1907, Мінск — 2 лютага 1996, Мінск) — беларускі паэт, драматург, перакладчык, тэатразнавец. Псеўданімы: Алесін; П. Алесін; Сашка Звонак.

Нарадзіўся ў Мінску ў сям’і рабочага. Выхоўваўся ў дзіцячым доме. Пасля атрымання сярэдняй адукацыі (1925) накіраваны адказным сакратаром газеты «Чырвоная Полаччына». Узначальваў полацкую філію «Маладняка». З 1927 г. працаваў на Беларускай радыё, з 1929 годзе — у часопісе «Маладняк». У 1931 годзе скончыў літаратурна-лінгвістычнае аддзяленне педагагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, у 1934 годзе — аспірантуру Акадэміі мастацтвазнаўства ў Ленінградзе. Працаваў у АН БССР (1934—1935), у рэдакцыі газеты «Літаратура і мастацтва» (1935—1936). У лістападзе 1936 года арыштаваны, у 1937 годзе асуджаны на 10 год зняволення, якое адбываў у лагерах Магаданскай вобласці. Пасля адбыцця тэрміну працаваў геалагам аб’екта, галоўным геалагам прадпрыемства (Магаданская вобласць). 29 снежня 1954 г. Вярхоўным судом рэабілітаваны. З 1955 г. жыве ў Мінску. Член Саюза пісьменнікаў СССР з 1936 г.

З вершамі ў друку выступіў у 1925 г., а ў 1926 г. разам з Я. Бобрыкам і Я. Туміловічам выдаў зборнік «Пунсовае ранне». Аўтар зборнікаў вершаў «Бурны ў граніце» (1929), «На лінію агню» (1932), «Мая Радзіма» (1935), «Табе адной» (1957), «Запаветнае» (1961, вершы і паэмы), «Россып» (1967), «Прадчуванне» (вершы і паэма, 1974), «Санеты» (1982), «Ружовая чайка» (1985), паэм «Каршун» (1930) і «Загай» (1931).

У 1977 годзе выйшлі выбраныя творы ў 2 тамах, у 1987 годзе — «Сябрына: Выбраныя творы».

Выступаў у галіне крытыкі, драматургіі тэатра і кіно. Аўтар п’есы «Навальніца будзе» па матывах трылогіі Якуба Коласа «На ростанях» (1960, пастаўлена ў 1959), сцэнарыяў навукова-папулярных фільмаў «Якуб Колас» (1962), «Вобразы і думы» (1965). У 1973 г. выдаў кнігу артыкулаў і ўспамінаў «Неспакойныя сэрцы».

Пераклаў на беларускую мову творы іншых пісьменнікаў.

Юбілейныя даты

Калейдаскоп

люты 2022

Міхась Лявонавіч Стральцоў нарадзіўся 14 лютага 1937 г. у вёсцы Сычын Слаўгарадскага раёна Мінскай вобласці ў сям'і сельскага настаўніка. Бацька – Лявон Клімавіч – быў дырэктарам школы, а маці – Марына Міхайлаўна – займалася хатняй гаспадаркай. Пра дзяцінства ён пазней раскажа ў сваіх творах, адзін з якіх так і будзе называцца «Дзяцінства, якое мы помнім». Гэта аповед пра пакаленне, на долю якога выпала вайна. Самі героі не ваявалі, але яны разам з дарослымі перанеслі на сваіх плячах усе выпрабаванні ваеннага ліхалецця: смерць родных людзей, пасляваенны голад і нястачу. Яны рана сталі дарослымі і назаўсёды захавалі памяць пра вайну. У 1954 г. будучы пісьменнік скончыў Нова-Ельненскую сярэднюю школу, а праз пяць гадоў (у 1959 г.) – і аддзяленне журналістыкі філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Сваё далейшае жыццё Міхась Стральцоў звязаў з журналістыкай: ён працаваў у газеце «Літаратура і мастацтва» (1959-1961) і часопісах «Полымя» (1961-1962), «Маладосць» (1962-1968). У 1983г. незадоўга да заўчаснай смерці, стаў загадчыкам аддзела крытыкі часопіса «Нёман». Член Саюза пісьменнікаў Беларусі з 1962 г. Узнагароджаны Граматай Вярхоўнага Савета БССР. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі імя Я. Купалы (1988, пасмяротна, за кнігу вершаў «Мой свеце ясны»). Пачаў пісаць у школьныя гады. Яго першыя вершы на рускай мове былі змешчаны ў вучнёўскім рукапісным часопісе «Прамень» (1952), потым з'явіліся ў раённай газеце «Калгасны шлях» (1965). Першае апавяданне «Дома» надрукаваў у 1957г. у часопісе «Маладосць». Міхась Стральцоў аўтар зборнікаў апавяданняў «Блакiтны вецер» (1962), «Сена на асфальце» (1966); аповесці «Адзін лапаць, адзін чунь» (1970); кнігі прозы «Падарожжа за горад» (апавяданні, аповесць, 1986); кніг выбраных твораў «На ўспамін аб радасці» (1974), «Выбранае» (проза, паэзія, эсэ, 1987). Выйшлі зборнікі вершаў «Ядлоўцавы куст» (1973), «Цень ад вясла» (1979), «Яшчэ і заўтра» (1983), «Мой свеце ясны» (1986). Міхась Стральцоў актыўна займаўся перакладчыцкай дзейнасцю. Памёр Міхась Лявонавіч Стральцоў 23 жніўня 1987 г.

Юбілейныя даты

Калейдаскоп
люты 2022

Алесь (Аляксандр Уладзіміравіч) Пісьмянкоў нарадзіўся 25 лютага 1957 года ў вёсцы Бялінкавічы Касцюковіцкага раёна Магілёўскай вобласці ў рабочай сям’і. Бацька паэта, Уладзімір Сямёнавіч, працаваў шафёрам, маці, Марыя Сямёнаўна, – медсястрой у бальніцы. На выхаванне і сталенне Алесь і яго малодшага брата Міколы ў значнай ступені паўплывалі родныя бацькоў: апавядальнікі і надзвычай гасцінныя дзед Сямён Варфаламеевіч і бабуля Анісся Васільеўна.

У 1980 годзе Алесь скончыў беларускае аддзяленне філалагічнага факультэта БДУ. У 1980–1982 гадах працаваў карэспандэнтам у адзеле крытыкі і бібліяграфіі штотыднёвіка «Літаратура і мастацтва», у 1982 годзе перайшоў у часопіс «Полымя» на пасаду рэдактара адзела навукі і мастацтва. Член Саюза пісьменнікаў Беларусі (з 1984), у 1990 годзе абраны сакратаром Саюза. Пазней вяртаецца ў «Полымя» намеснікам галоўнага рэдактара, але потым зноў перайшоў у «ЛіМ» на пасаду галоўнага рэдактара (1999–2002). У 2002 годзе перайшоў у рэдакцыю часопіса «Вожык» (2002–2004). Не абышлі яго і ўзнагароды. Ён лаўрэат прэміі Ленінскага камсамола БССР (1988) за кнігу лірыкі «Чытаю зоры», лаўрэат Літаратурнай прэміі імя А. Куляшова (1998) за кнігу «Вершы», лаўрэат прэміі «Залаты апостраф» (2004, пасмяротна).

Алесь Пісьмянкоў – паэт рамантычнага светаўспрымання. Яго паэзія пранізана глыбокім пачуццём лірызму, пранікнёным пафасам патрыятызму і чалавечнасці.

Літаратурная старонка

Калейдаскоп

люты 2022

Месяц люты

Вясёлы месяц люты,
Мяцеліцай раскуты, —
Шумі вятрамі, грай!
Вятры пабралі лютні,
Імчаць у свет бязлюдны.
Праводзіны?
Адходзіны?
Зіме?
Гэй, пачынай!
Давай!
Давай!
Ах, ах, ды ў гэтым месяцы
Яшчэ забіты весніцы,
Марозам прымарожана,
Прымружана
Шчэ лужына
Завейлівым сняжком.
Гудзе вятрамі вуліца,
Як бубен дом.
Мяцеліца пасцелецца
Ад рання да цямна.
Апоўначы насмеліцца
Адліга —
Месяц крыгай
Да самага відна.
А зорка — во свавольніца! —
Пад раніцу расколецца
Аб шыбіну акна.
— Скажыце! Навіна!
Кажыце не кажыце,
Ідзе вясна!

Міхась Стральцоў

СМАК РОДНАЙ МОВЫ

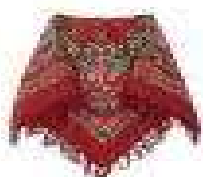

СУКЕНКА

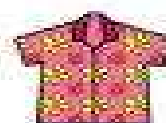
АДЗЕННЕ

СПАДНІЦА

ХУСТКА

КАШУЛЯ

ПАЛІТО

КАЎНЕР

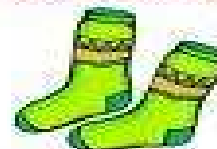
ПАЛЬЧАТКІ

ФУТРА

ГУЗІК

ШКАРПЭТКІ

КАПЯЛЮШ

БОТЫ

ШАЛІК

Рэдкалегія:

Аліева Анастасія (9в),
Кузьміна Кацярына (9в),
Прасаловіч Юлія (9в),
Сарокіна Вікторыя (9в),
Федарэнка Вікторыя (9в).
Рэдактар Юрчанка С.А.